

ΑΠΟ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κατά τὸ ἔτος 1828, ὁ Γεώργιος Σαχίνης, ὁ ὁποῖος περιπολοῦσε μὲ τὸ στόλο του στὸν Παγασηϊκὸ κόλπο, εἶχε συλλαβεῖ μερικὸς Τούρκους, μετὰ τὸν ὁποῖον καὶ τὸ μοναχογιὸν ἑνὸς πλουσίου ἀγῆ ἀπὸ τὸν Ἀλιμύρο.

Ὁ ἀγῆς, πόλιν ἔβιασε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ παιδιοῦ του, ἔστειλε ἀνθρώπους του στὸν Ὑδραῖο πλοίαρχο γιὰ νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ ἀφήσῃ εὐλεύθερο τὸ γιό του, κρατῶντας τὰ λίγα λῦτρα ποὺ εἶχε захωφώσει μὲ πολλὴ δυσκολία νὰ ἐξοικονομήσῃ.

Τότε ὁ Σαχίνης ἀποκρίθηκε στοὺς ἀπειταλμένους τοῦ ἀγῆ, δινόντας τοὺς πίσω καὶ τὰ λῦτρα :

— Πάρτε τὸν αἰχμάλωτο καὶ πηγαίνετε τὸν στὸν πατέρα του. Καὶ νὰ τοῦ πῆτε ἐκ μέρους μου ὅτι στὴν πατρίδα μου μόνο τὸ ζῶο ποὺλιώνεται, ὄχι καὶ οἱ ἀνθρώποι !...

***

Σὲ κάποια μάχη μετὰ τὸν Τούρκου, ὁ περίφημος Κατσαντώνης εἰχτήρη ἀνάμεσα στοὺς ἑθρούς, φωνάζοντας :

— Εἶμα ὁ Κατσαντώνης !...

Τότε ὁ ἀρματοῦλὸς Διάλας, βλέποντας ὅτι ὁ σύντροφός του γίνοντε νὰ σκοτωθῇ, ὤρμησε κα' αὐτὸς κατὰ τὸν Τούρκου καὶ φώναξε :

— Μὴν τὸν πιστεύετε ! Ἐγὼ εἶμα ὁ Κατσαντώνης !... Βαρᾶτε με, ἂν αἰς βαστά !

Στὸ ἄκουσμα τῶν λόγων αὐτῶν, οἱ Τούρκοι, οἱ ὁποῖοι ἀρχικῶς εἶχαν ὀχθεῖ διὰ ἐναντίον τοῦ Κατσαντώνη, ἀλλάξαν κατεύθυνσιν καὶ σὲ λίγο ἔφριξαν κάτω νεκρὸ τὸ γενναῖο Διάλα.

***

Ἐβχε καὶ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Εἰκοσιένα τὸν ἐπιγαυματισμὸ τοῦ Ἄνωσιόταν Σπονδῆς καὶ κατήγετο ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1821 μάλιστα συνέθεσε μερικὰ ἐπιγράμματα, τὰ ὁποῖα ἀνηθήθη σὲ διαφόρους ἀπλαγχίονες τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἴδου μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ :

ΣΤΟ ΣΟΥΛΙ.

Νότη καὶ Μᾶρο Μπότσαρη καὶ Νᾶση Φω-
(τουάρα,
Σεῖς τὸν ἔχθρον ἐκάματε λαχόρα καὶ τρο-
(μάρα.
Ἄνδρα καὶ σὺ περίφημε, Νικόλαε Τζα-
(βέλλα,
Πολλοὺς ἔχθρους ἐγκρίμεις στὴν γῆν ἀπὸ
(τῆ σέλλα.

ΣΤΟ ΕΠΡΟΜΕΡΟ

Ἄ Βαρνακιώτῃ ξακουστῆ, νιὲ τοῦ Νικο-
(λάου,
μετέχεις δόξης καὶ τιμῆς καὶ κλέους ἁε-
(νάου !

ΣΤΗ ΒΟΝΙΤΣΑ.

Τσόγκα καὶ σὺ περίφημε, τὸν στέφανον θά πάρῃς
Καθότι μᾶς εἰδάξες τί πράγμα εἶν' ὁ Ἄρης.

ΣΤΟ ΒΛΟΧΟ.

Ἄλέξιε Βλαχόπουλε, νέε χαριτωμένε,
τῆς τακτικῆς πολεμικῆς ἀνδρα πεπαιδευμένε.

ΣΤΟ ΖΥΓΟ.

Πολεμικῆ Δημήτρε Μακρῇ, Ζυγοῦ πετριτῆ,
Εἰς κάθε μάχην ὁ ἔχθρός σε τρέμει καὶ σε φρίττει.

μορφώθηκε σ' ἕναν κακοποίηση κα' ἀκάθαρτο ποῦ τὸν ἔσερναν οἱ χωροφύλακες καὶ τὸν γιουμάζε τοῦ πλῆθος...

Ἦταν τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ἡ πρώτη συναντήσις μας μὲ τὴ πραγματικότητα !...

Ἀπὸ τότε πολλὰ παλάτια φαντασίης ἔβρισαν καὶ πολλὲς μᾶς ἤθαν καταλήξειες...

Πολλὲς Πρωτοζωονίης πέρασαν. Πρωτοζωονίης μὲ μουσικῆς, μὲ τούρτες, μὲ δεξιόσεις, μὲ χοροὺς, μὲ φράζα, μὲ τραπέζια, μὲ παρατάξεις, μὲ στολιωματα, μὲ δῶρα καὶ ἐπιχές, ἀλλὰ καμιά δὲν ἀισθάνθηκα τόσο βαθειὰ καὶ ἐντυπωσιακῶς, ὅπως ἐκεῖνες τῆς μισῆς πατρίδας μου, ποὺ τὶς ἔφερον μὲ τόσα χροῖματα, ὁ κακομοῖρος ὁ Τσουῆς !...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΕΥΡΥΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΤΟΥ CAMI

ΜΙΑ ΑΛΛΟΚΟΤΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

ΠΡΩΤΗ ΣΚΗΝΗ

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ

Ἡ ἀκρῆ παριστάνει τὸ γραφεῖο τοῦ μεγάλου κα' ἐνδόξου γηγυροῦ ἀστυνομικοῦ Λούφοκ-Χόλμς.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ. (Μπαίνοντας μέσα).— Κύριε Λούφοκ-Χόλμς ἔρχομαι νὰ ἐκθέσω στὴ μεγαλοφῶνίαν σας μιά μυστηριώδη κα' ἀνεξήγητη ἰσθῆσις. Ἐχετε τὴν καλοσύνη νὰ μ' ἀκούσετε... Πρὸ δεκά ἐτῶν ἔξωσά τοῦ ἐπάγγελμα τοῦ δημίου τῶν σαφέλλων...

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ, (Ξαφρισμένος).— Τοῦ δημίου τῶν σαφέλλων !

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ. —Ναί, εἶμα δημίος σ' ἕνα μεγάλῳ κατάστημα κανεσθῶν... Ἡ δουλειά μου εἶνε ν' ἀποκεφαλίζω τις σαφέλλες, πρὶν τις βιάζομαι μέσα στὰ κουτῆ. Βλέποντας ὁμως καθημερινῶς νὰ πέφτουν τόσες χιλιάδες κεφάλια, ἔβγα νευρασθενικός. Γι' αὐτὸ ἀφορίσασα ν' αυτοκτονήσω... Πρὶν σὰς συνελάω τὴ διήγησί μου, ἐπιτρέματε μοι νὰ σὰς γάνω μιά ἐρώτησι. Εἶμα ὁματὸς διὰ γινού ὀρθάθμοι ;

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Τελεῖος ὀρατός. Ἐξ ἄλλου, αὐτὸ εἶνε πολὺ φρασῶ.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Δὲν θά εἶνε ὁμοσ καθόλου φρασῶ ἀπὸ, ἴμα μάθετε ὅτι πρὸ δύο ὄρων εἶμα νεκρός.

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Πῶς εἶπατε ;

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Ἐπα ὅτι σήμερα τὸ πρῶτο, πραγματοποιήσα τὸ πρῶτο σχέδιό μου περὶ αὐτοκτονίας. Μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς γεροῦ σπουδοῦ κρηστίμα ἀπὸ τὸ ταβάν τῆς τραπέζιας τοῦ σπιτιοῦ μου...

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατο, σὶτὶ στιγμή ποῦ βρισκαστε τώρα ἐδῶ...

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Καὶ ὁμοσ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Τὴν ὄρα αὐτῆ εἶμα κρηστίμενος σὶτὸ σπιτιοῦ μου καὶ βρισκομα συγχρόνως κα' ἐδῶ.

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Ὅι' αὐτὰ εἶνε πολὺ παράδοξο... Θά πάω ἀμέσως σὶτὸ σπιτιοῦ σας γιὰ νὰ δοῦ μόνος μου ἂν πράγματι βρισκαστε κρηστίμενος ἀπὸ τὸ ταβάν τῆς τραπέζιας σας.

Ἐγὼ φαντάζομα μᾶλλον ὅτι ἔχετε πέσει θύμα παρασθῆσις. Ἐγὼ φρέγω... Ἐσεῖς θά μὲ περμάνετε ἐδῶ.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ο ΑΣΠΗΡΗΜΕΝΟΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΣ

Ἴδιος διάκοσμος...

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ, (Ξαναγυρίζοντας).— Ἐχετε ὄραση, κύριε. Τὸ πῶμα σας βρισκομα πράγματι κρηστίμενο ἀπὸ τὸ ταβάν τῆς τραπέζιας σας.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Τότε ποὺς εἶμα ἐγὼ ;

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Ἦσυχάστε !... Ἐβγαίμα τὰ συμπιεσάματα μου γιὰ τὴν ἰσθῆσις σας σὶτὸ δάμο... Ἐσεῖς σπυρομα τὸ πνεῦμα τοῦ σώματος ποῦ βρισκομα κρηστίμενο σὶτὸ σπιτιοῦ σας... Καθὼς φαίνεται, ἐνσασθῶνθατε πάλι ἀμέσως μετὰ τὴν αυτοκτονία σας καὶ ξαναπατήρατε τὴν ἐμφάνισι καὶ τὸ κοστίμο τοῦ σώματος τοῦ ὁποῖου ἐγκαταλείπατε... Μιά λεπτομέρεια ὁμοσ ποῦ ἔβανε ἐντύπωσι...

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Ποιά λεπτομέρεια ;

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Ἐσεῖς φοράτε σαρωτῆνια μαύρα, καὶ τὸ ὄμομα τοῦ κρηστίμενο σὶτὸ σπιτιοῦ σας φοράει σαρωτῆνια κίτρινα...

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Κίτρινα ; Κίτρινα εἶπατε ;

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Ναί, κίτρινα... Σαρωτῆνια λοιπόν.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ. (Διακοκλοντάς τον).— Πηγαίνετε σὶτὸ διάδοχο ἐσεῖς κα' οἱ συνλογισμοῖ σας !... Τώρα τὰ καταλαβαῖνο ὄμα... Εἶμα ἕνας δολοφόνος.

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Δολοφόνος...

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Ναί. Κατοικοῦσα μισθὸ μὲ τὸ δίδμο ἀδελφῷ μου. Ἐκτός ἀπὸ τὴν πατρῴσια, σὲ δια τὰ πᾶσα μιά-σῆμα κατὰ τρόπο καταπληκτικῶ... Λοιπόν, τὸ πῶγμα εἶνε πολὺ ἀπὸ : ἄντι νὰ περάσω τὸ σπυνοῖ τὸ λαῖο μου, μελέσθημα καί...

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.—...Καὶ τὸ περάσαστε σὶτὸ λαῖο τοῦ ἀδελφῷ μου σας !

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ.— Ναί... Λόγω τῆς καταπληκτικῆς διοσιότηδός μας, μετὰ δευρα τὸν ἐναῖο μου μὲ τὸν ἀδελφῷ μου... Νομίζοντας πὸς κρηστίμα ἐγὼ, ἐκρέμασα αὐτόν !... Εἶμα ἕνας δολοφόνος !... Ἡ μᾶλλον ἕνας ἀφρημένος !... Ἐνας ἀδύνατος ἀφρημένος !... Τὴ φρέσι !...

Α δ λ α ι α

CAMI

ΛΟΥΦΟΚ-ΧΟΛΜΣ.— Τοῦ δημίου τῶν σαφέλλων !...

